

Smutné ženy

Věra Špinarová

Když se smutné ženy minou
Z dálky se poznají
Podobné bludičkám
Bliknou a jdou
Osamělé stejnou vinou
Spí v ranních tramvajích
Jen s vínem při svíčkách
Se zdá jim, že jsou

Vdovin závoj stále nosí
I když jsou v bikinách
A když se shoufují
Stejně si lžou
Chybí ten, kdo má je osít
I když ho proklínají
Dál si ho malují
A sami jsou

I já bývám smutná
A samotu znám
Vím, jak láska chutná
Však vdovin šál
Já ve skříni mám

Smutné ženy je klan klanů
Plachý i zákeřný
Každý se poleká
Už tím, že jsou
Já když sama
Sama ráno vstávám
Cítím je za dveřmi
A strach mě obtéká
Že už pro mě jdou

I já bývám smutná
A samotu znám
Vím, jak láska chutná
Zatím vdovin
Šál ve skříni mám

I já bývám smutná
A samotu znám
Vím, jak láska chutná
Zatím vdovin
Šál ve skříni mám

Být smutná
Být smutná
Svou krevní skupinou, já
Ne, ne, já, ne